

Hvem fortjener et skulderklap?

Information fra
Amager Vest Lokaludvalg

Ny pris på 100.000 kroner tildeles én, som gør noget særligt for Amager Vests borgere.

Amager Vest Lokaludvalg opfordrer nu alle lo-kale amagerkanere til at indstille kandidater til den nye pris, 'Skulderklap'. Prisen tildeles en person, forening, organisation eller en offentlig/privat virksomhed, som gør Amager Vest til et bedre sted at bo for alle. Vinderen får 100.000 kroner til at føre det gode arbejde videre.

Den første dag i jule-må-neden – helt præcist den 1. december 2010 klokken 12.00 – er der frist for at indstille kandidater til Amager Vest Lokaludvalgs nye pris. De 100.000 kroner går til én, der har udrettet noget godt for Amager Vests borgere.

Alle amagerkanere kan indstille kandidater, så hvem synes du fortjener årets skulderklap – og hvorfor? Det kan eksempelvis være en ildsjæl, som har gjort noget godt for de ældre eller de unge. Det kan også være en forening,

organisation eller virksomhed, som har udrettet noget særligt for miljøet, kulturlivet eller noget helt andet. Kun fantasien sætter grænser.

Lokaludvalget ønsker at give et skulderklap til en person, forening, organisation eller en offentlig/privat virksomhed, som har udført et godt arbejde i bydelen Amager Vest. Beløbet på de 100.000 kroner udbetales til at føre det gode arbejde videre, siger formand for Amager Vest Lokaludvalg, Lars Rindfalk Jensen.

Hvem skal have årets skulderklap og hvorfor? Skriv en uddybende begrundelse, hvorfor du synes, at netop den person, forening, organisation eller virksomhed skal have prisen.

Mailen skal sendes til lokaludvalgets sekretariat på info@avl.dk. Vinderen udpeges på lokaludvalgsmødet den 14. december og bliver annonceret på Amager Vest Lokaludvalgs hjemmeside – www.avlu.dk. Yderligere oplysninger fås hos kommunikationsmedarbejder Louise Mejdal-Neerthoft på 82 32 50 36.

Sikkerheden er i orden

Kommentar til Bryggebladets artikler om den nye legeplads i Leifsgade af Jon Pape, centerchef for Center for Park og Natur

Jeg har med interesse læst artiklen om den nye legeplads i Leifsgade og vil som chef for Center for Park og Natur, der er ansvarlig for byens legepladser, gerne give et par uddybende kommentarer.

Jeg hæfter mig ved, at man kan få det indtryk, at legepladsen ikke sikkerhedsmæssigt skulle være i orden. Jeg vil gerne understrege, at det er den.

Vi er altid meget opmærksomme på sikkerheden på byens legepladser. Leifsgades legeplads er således

i både indretning og legeudstyr udformet efter de standarder, der gælder for legepladsområdet. Inden legepladsen åbner, vil den som led i vores faste sikkerhedsgodkendelse gennemgå et grundigt sikkerhedstjek af en uvidelig legepladsinspektør. Er der noget som helst, der viser sig ikke at være i orden, gør vi selvfølgelig noget ved det, inden børnene bliver sluppet løs på legepladsen.

Til de spørgsmål, artiklen rejser om muligheden for at bevare den midlertidige legeplads på Artillerivej, kan jeg oplyse, at den fra starten har været tænkt som en midlertidig erstatning for den bemandede legeplads i Leifsgade, mens byggeriet

af panlægget har stået på. Der er tale om en småbørnslegeplads, og principielt ønsker vi ikke, at de ligger ud til meget befærdede veje som Artillerivej af hensyn til børnenes trafikale sikkerhed. Derfor er placeringen mellem beboelsesejendommene i Leifsgade langt mere velegnet til den type småbørnslegeplads. Desuden er arealerne, hvor den midlertidige legeplads ligger på, reserveret til boldbaner, og dem har vi stor mangel på i byen, især i områderne omkring Islands Brygge.

Jeg kan til gengæld fortælle, at vi i 2011 anlægger en helt ny offentlig legeplads lidt længere nede ad Artillerivej ved siden af daginstituten

over for Axel Heides Gade. Det er et areal, der tidligere har været anvendt som tommehandel, og politikerne har afsat penge i budgettet til at indrette en lokal naturlegeplads på stedet. Efter planen står den nye legeplads færdig i løbet af sommeren 2011.

Derudover holder vi selvfølgelig lige som i resten af byen øje med, om behovet for legepladser på Islands Brygge skulle ændre sig i fremtiden, og tager det med i vores videre planlægning, hvis det er tilfældet.

DEBAT

Det tager kun 5 minutter ...

... At blive irriteret i Fakta

Debat af Michael Laurent, Berghthorssgade 3

Hvordan kan servicen i Fakta i Njalsgade være så fra-værende og uengageret, når vi samtidig har en hel ungdomsgeneration, der står på spring for at få et arbejde?

»Det tager kun 5 minutter, men vi vil så gerne have, du bliver lidt længere« er mere end et reklameslogan, står der på Faktas hjemmeside, og det må jeg give dem ret i. Det er både blevet en stændig joke, men desværre også en retfærdiggørelse af dårlig service og uhøfligt personale. Og her taler jeg ud fra min erfaring med Fakta i Njalsgade.

Jeg har nu boet på Bryggen i tre år og handler jævnligt i Fakta i Njalsgade. Hvorfor? Jeg kan lide deres begrænsede, men fyldestgørende vareudbud og ikke mindst deres priser. Men jeg må sige, at de tager deres slogan lidt for bogstaveligt og gør alt for at beholde mig i butikken længst muligt. Men det er ikke engang, fordi køer helt ned til fryseboksene kan adelægge min dag. Det kan til gengæld den totale mangel på (god) service. Jeg har desværre til oplevet sløve, gabende, spisende, umotiverede medarbejdere sidde ved kassen.

Min historie: Jeg afleverer for syv kroner tomme flasker i flaskeautomaten og kan se, at der for en gangs skyld ikke er kæmpekøer ved begge kasser. Jeg skynder mig at stille mig i den ene kø, hvor der kun står én person i forvejen. Der er lidt problemer med en varer, så det tager lidt tid, inden det bliver min tur. Da det bliver min tur, kigger jeg ned og ser til min overraskelse, at »lukket«-skiltet står på båndet. Butiksmedarbejderen, en ung pige, siger:

»Jeg lukker kassen nu. Jeg undrer mig over, hvorfor butiksassistenten ikke gjorde mig opmærksom på det, da jeg stillede mig i køen som nummer to. Jeg forklarer, at jeg kun har en flaskebon på syv kroner, men får et surt svar – med en undertone af, »jeg er da fuldstændig ligeglad, jeg skal have rygepause« – at vide, at den anden kø, hvor der efterhånden står syv-otte personer, jo ikke er så lang.

Jeg siger tak for »god« service og stiller mig hen i den anden kø og tænker: »Fem minutter, min bare ...«

Der går ikke længe, før køen strækker sig rundt om hjørnet og ned mod kø-

leboksene og vinafdelingen, og alligevel er der stadig kun én kasse åben. Da jeg nærmer mig kassen imellem tre meter høje tårne af tomme indkøbskurve, kommer selv samme butiksassistent tilbage og genåbner den kasse, som hun tidligere afviste mig ved.

En situation, der i mine øjne både viser medarbejderen manglende imødekommenhed, manglende overblik og mangel på basal høflighed og engagement. Forklaringerne kan være mange: Underbemandning, stress, en dårlig dag – fint nok, men det selvsamme scenarie sker bare for mange gange til, at det er acceptabelt.

Hvorfor er det, at butikksmedarbejderen aldrig af egen vilje får åbnet en kasse mere, men at man altid selv som nummer 17 i køen skal spørge meget højt, om det er muligt at få åbnet en kasse mere? Det virker på mig meget provokerende, når man ved andre lejligheder kan gå forbi Fakta og se personalet stå og ryge ved bagindgangen.

Så spørger du måske: Ja men, hvis jeg er så træt af den dårlige service, hvorfor bliver jeg så ved med at udsætte mig selv for den lidelse, det til tider kan være at gå ind ad Fakta i Njalsgade? Og her er forklaringen

tilsire simpel: At prisfordelen trods alt tydeligt kan ses på min bon, når jeg handler i Fakta frem for Super Brugsen længere nede ad Njalsgade – og det er noget, som betyder meget på en SU.

Med tanke på, at arbejds-løsheden er stigende i Danmark på grund af finanskrisen, og at det ifølge tal fra Danmarks Statistik er de unge, der fyres først, undrer det mig for det første, hvorfor man i Fakta Njalsgade ansætter så umotiverede unge mennesker, når der burde være en masse ledige unge? Er det butikschefen, der sover i timen og er dårlig til at rekruttere, eller mangler han/hun bare ambitioner for sin forretning?

For det andet må der være unge mennesker med bare en smule flair for service, der gerne vil have et fuldtidsarbejde eller et fritidsjob hos en butik som Fakta, hvor hele forretningsideen – ifølge dem selv – bygger på motiverede og engagerede medarbejdere, gode personalegoder og specielle uddannelsesforløb med mere, hvis det har den unges interesse.

Jeg mener bare godt, at det bør kunne lade sig gøre at forbinde en discountvarebutik med »bare 5 minutters« rimelig, ordentlig service.

DEBAT

Schrøder Old Timer
3 gear
NU KUN 2.995,-

SCHRØDER CYKLER
Amager Boulevard 4 Mandag-fredag 10-18
tlf. 32 54 86 19 Lørdag 10-14

BRYGGEBLADET

Bryggebladet · Beboerhjørnet
Leifsgade 7 · 2300 København S
Tlf.: 32 96 28 15 · Fax: 32 96 28 53
www.bryggebladet.dk · redaktion@bryggebladet.dk

Redaktør: Jean Gauthier (ljg) (ansvarshavende)

I redaktionen: Thomas Kjær Jensen (tkj), Yvonne Walsh (yvw), Marlena Reimer Pedersen (mrp), Neithe Plenge (npl), Matilde Hørmann-Pallesen (mhp), Carina Scheibel (sch), David Law (dl)

Øvrige skribenter: Jarl Cordua, Karsten Poulsen (max), Asger Jeppesen (asj), Lea Ingemann Bjerg (lib), Sarah Bastholm (sab)

Foto: Ricardo Ramirez og skribenterne i øvrigt

Webmaster: William Gauthier

Annoncer: Jean Gauthier · annoncer@bryggebladet.dk

DTP: Asger Jeppesen, Jens Burau (supergreen.dk), Robert Løwendahl Sørensen (supergreen.dk) og Jean Gauthier

Korrektur: Asger Jeppesen

Administration: Karsten Poulsen (max), Carsten Stjernholm (cos)

Tryk: Offsettrykkeriet Midtjylland, Ikast

Oplag: 8.050

Avisen husstandsdeles på hele Islands Brygge samt i Ørestad Nord af Bryggebladets egne bude. Avisen leveres desuden til butikker, cafeer, kontorer i bydelen

Næste nummer udkommer den 16. november 2010

Deadline: 12. november 2010

Cykelterrorist løs på Bryggen

Anonymt debatindlæg (navn og adresse er redaktionen bekendt)

Jeg er normalt en fredelig mand; men selv folk som jeg kan blive udsat for trusler om vold på de mest uventede steder.

Torsdag den 28. oktober klokken 7.40 passerede jeg Njalsgade via fodgængerfeltet ud for biblioteket, da en cyklist – en blond mand i 30'erne med strikhue og barnesadel på stangen, formentlig familiefar, selv om det forekommer utroligt! – i fuld fart kom drønende nede fra vandet.

Var jeg ikke stoppet op i fodgængerfeltet, havde han kørt mig ned. Åbenbart mente han ikke, at reglerne for fodgængerfelter gælder for cyklister.

Jeg tilod mig at råbe til manden, at det altså handlede om et fodgængerfelt.

Det skulle jeg aldrig have gjort. Rasende hoppede manden af sin cykel og sprang over til mig.

»Jeg skulle kraftedeme ikke tale til ham«, råbte han – og der var klart øretæver i luften.

Var jeg ikke gået ind i den nærliggende kiosk – sendt

på vej af et kraftigt skub i ryggen af den ophidsede mand – havde jeg fået regulære tæsk.

Jeg vælger fremover at holde mund, selv om der hver morgen på min spadseretur langs vandet godt kunne være anledning til at forklare cyklisterne, at de altså også må tage hensyn.

Gang på gang oplever jeg, hvordan hundeluftede bryggeboer og fredelige fodgængere må springe for livet, når cyklister kommer i stor fart på de to granit-linjer, der er lagt imellem brostenerne langs vandet. Cyklisterne mener ty-

deligvis, at netop de har fortrinsret til at køre på de glatte granitsten, så de undgår brostenene – uanset at der ude på selve Islands Brygge er glimrende cykelstier, som egner sig perfekt til cyklister, der har travlt med at nå frem.

Det er tankevækkende, at cyklister altid fremhæver sig selv som »de svage trafikanter« – når man igen og igen kan konstatere, at de ikke opfører sig et hak bedre end de bilister, de ynder at harcelere imod.

Mere debat på side 17